

1849 skal ophæves, men heri kun skal søges en endelig Udtalelse angaaende dens Ophor som Rigsgrundlov. At der skulde ligge mere i hine Ord, har man ikke kunnet troe; man har antaget, at enhver billig Fordring maatte være fyldestgjort, naar den Deel borttoges, som betegnede Grundloven som Rigslov, og som altsaa, ved at forblive i samme, forhindrede Monarchiet fra at sammenordnes paa et rigtigt Grundlag. Herved vilde saavel det kongelige Forbehold af 5te Juni 1849 som Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 være fuldstændigt fyldestgjorte. „Danmarks Riges Grundlov“ forandredes herved til at være og kaldes: „Grundlov for Kongerigets særlige Anliggender“, og man vilde herved fyldestgjøre enhver Fordring, der kan siges at have noget practisk Formaal. Enhver videre gaaende Fordring er kun skiftet til at vække Misillid, eftersom Hensigten dermed maatte staae som en Gaade for den almindelige, sunde Betragtning.

Efterat Udvalget paa denne Maade havde søgt at fremstille den vordende Grundlov „for Kongerigets særlige Anliggender“ i den Skikkelse, hvori den for nærværende Dødblik med største Lethed lod sig gennemføre, uden at vække Misillid og uden at forstyrre de Forestillinger og Begreber om de forskjellige Paragraphers Betydning, som efterhaanden have slaaet Rodder, i sin Tid have dannet en Bom for flere vidtgaaende og udsvævende Drømmerier, samt henviist Folket til en rolig og beständig Udvi-ling paa det allerede vundne Grundlag; efterat det saaledes havde troet at have udpeget brugbare Midler, hvorved Overgangen fra den nærværende Tilstand til den for den tilkommende Tid bebudede kunde foregaae, uden Brud og uden Rystelse, til den Tid, Regjeringen maatte finde meest passende, stod endnu tilbage at undersøge, hvilken Form der maatte være den heldigste, for at bringe det hele herhen hørende Lovgivningsværk tilende, gjøre det skiftet til at modtage den kongelige Stadfæstelse og til at bruges, naar det passende Dødblik indtræder.

Fleertallet har troet bedst at løse denne Deel af Opgaven ved at foreslaae en Lov i to Afdelinger, den 1ste indeholdende alle de Forandringer, som Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849 skulde lide, naar den skulde for-

andres til „Grundlov for Kongerigets særlige Anliggender“; den 2den de Betingelser, hvorunder denne Forandring kunde foregaae uden nogen ny Lovgivningsact fra Rigsdagens Side. En Lov i denne Form kan gennemgaae de 3 forskjellige Lovgivningsstadier og vinde kongelig Bekræftelse, uden at Fællesforfatningen behøver at komme tilsynne; den kan, naar den er bleven til Lov, benyttes, naar det meest be-
 leilige Dødblik maatte være kommet, og paa den Maade, der til enhver given Tid maatte findes meest passende. Naar Forslaget i denne Form først har faaet Lovskraft, saa er den hele Sag gjort mindre afhængig af de menneskelige Omstændigheder, og vor allernaadigste Konges velmeente Tilfagn vil have modtaget af den Varighed og den Bestyrkelse for de kommende Tider, som den folkelige Anerkjendelse ene kan paatrykke dem. At opnaae dette, har været Udvalgets Formaal ved at bringe Forslaget for Rigsdagen, og det haaber, at Hans Majestæts Regjering med Velvillie vil komme Udvalgets Bestræbelser imøde.

Udvalgets Fleertals Forslag ere indbefattede i efterfølgende Endringsforslag:

1) § 1 udgaaer „for Kongerigets særlige Anliggender“.

2) § 2 „nyder som saadan offentlig Understøttelse“ forandres til: „understøttes som saadan af Staten“.

3) Efter § 2 indskydes en ny Paragraph saalydende:

§ A.

Kongen er ansvarsfri; hans Person er hellig og ukrænkelig. Ministrene ere ansvarlige for Regjeringens Førelse.

4) § 3 indføres som Begyndelse følgende Punctum: Kongen udnævner og afskediger sine Ministre.